

DANGUI DEŠIVERŽIANT I ŽEMĘ

KAIP GYVENTI
STEBUKLŲ KUPINĄ GYVENIMĄ

Bill Johnson

DEDIKACIJA

Šią knygą skiriu dviem bažnyčioms, kuriose pastoriavau: Vivervilio *Mountain Chapel* ir *Bethelio* bažnyčiai Redinge, Kalifornijoje. Jūs pasirinkote nekomfortišką gyvenimą – nuolat rizikuojate ir esate pasiruošę ištverti nesuvokiamus sunkumus, kad taptumėte nepamirštamų įvykių liudytojais. Esu Jums skolingas daugiau, nei kada nors galėsiu atiduoti. Ačiū. Visus be galo myliu.

PADĖKA

Mama ir tėti, ačiū už nuoširdų tikėjimą, kad viską galiu pasiekti.

Markai Sandersai, Johnai Montgomeri, Krisai Vallottonai, Diane Brown ir dr. Andre Van Molai, ačiū už nuolatinį pagarinimą ir padrąsinimą rašyti. Diane, man labai padėjo Jūsų idėjos.

Mountain Chapel bažnyčios vyresnieji, ačiū už skatinimą augti, neapleisti savo vizijos ir už „Mac“ kompiuterį.

Bethelio bažnyčios darbuotojai ir vyresnieji, esate mano didvyriai. Jūsų ryžtas mokėti kainą už dvasinį prabudimą nutiesė kelią rezultatams, kurie pranoko didžiausias mūsų svajones. Jūs esate Svajonių komanda.

Dannai Farrelli, ačiū už nuoširdų parengtos medžiagos įvertinimą ir begalines pastangas taisant mano darbą.

Guy'i Chevreau, ačiū už nuoširdžius pasiūlymus ir pastangas redaguojant knygą. Tai neįkainojama!

Bobbi ir Carolyn Conneriai, ačiū, kad rašydamas knygą daugelį dienų galėjau praleisti atokioje Jūsų trobelėje.

Bobai ir Claudia Perriai, ačiū už leidimą pasitraukti į vienumą Jūsų *Shasta Hilton* svečių namuose, kad galėčiau netrukdomas rašyti.

Dėkoju savo žmonai Beni. Tu man esi dangaus skonis žemėje.

AUTORIAUS PASTABA

Kai kurių šioje knygoje minimų žmonių vardai pakeisti. Tai padariau jausdamas, kad pasakojant tam tikras istorijas svarbus konfidencialumas.

TURINYS

ĮŽANGA	13
1 SKYRIUS	
ĮPRASTAS KRIKŠČIONIO GYVENIMAS	15
2 SKYRIUS	
GRAŽINTI ĮGALIOJIMAI	21
3 SKYRIUS	
ATGAILAUKITE, KAD PRAREGĖTUMĖTE	31
4 SKYRIUS	
TIKĖJIMAS – ĮSITVIRTINIMAS NEREGIMAJAME PASAULYJE	39
5 SKYRIUS	
DANGAUS VALIOS MELDIMAS ŽEMEI	57
6 SKYRIUS	
KARALYSTĖ IR ŠVENTOJI DVASIA	73
7 SKYRIUS	
PATEPIMAS IR ANTIKRISTO DVASIA	85
8 SKYRIUS	
MOKYMAS SUSITIKTI SU DIEVU	95
9 SKYRIUS	
TĖVO DARBAI	107
10 SKYRIUS	
BE JĖGOS NĖRA PUSIAUSVYROS IR VEIKSMO	117

11 SKYRIUS	
DIDELĖ BEJĖGIŠKUMO KAINA	133
12 SKYRIUS	
MŪSŲ SKOLA PASAULIUI – SUSITIKIMAS SU DIEVU	147
13 SKYRIUS	
MŪSŲ TAPATUMAS ŠIAME PASAULYJE	163
14 SKYRIUS	
KOVOJAME, KAD UŽKARIAUTUME!	175
15 SKYRIUS	
KADA NEATPAŽĪSTAMAS DVASINIS PRABUDIMAS	181
16 SKYRIUS	
PAVEIKTI PASAULIO SISTEMĄ	193
17 SKYRIUS	
DVASINIS PRABUDIMAS ŠIANDIEN	209

ĮŽANGA

Prieš keletą metų nugirdau pokalbį, kuris mane labai palietė. Pokalbis vyko švenčiant mano dėdės Deivido Morkeno (David Morken) devyniasdešimtąjį gimtadienį, į kurį buvo susirinkusi ne tik didžiulė jo šeima ir daugybė giminaičių, bet ir keletas tarnystės bendražygių. Jaunystėje, dar prieš išvykdamas misionieriauti į Kiniją ir Sumatrą, dėdė Deividas buvo šlovintojas solistas evangelistės Eimės Makperson (Amy Semple McPherson) tarnavimuose, vėliau tapo Bilio Greimo (Billy Graham) dešiniąja ranka. Jo pasiekimai stulbinami, bet dabar noriu pasakoti ne apie tai.

Šventei artėjant į pabaigą, pastebėjau keletą kartu susibūrusių ir besišnekučiuojančių pagyvenusių tikinčiųjų. Supratęs, kad kalbama apie Šventosios Dvasios išsiliejimą Eimės Makperson tarnavimuose, negalėjau nepasiklausyti. „Tai buvo tarsi dangus žemėje“, – su jaunatvišku entuziazmu pasakė vienas iš jų. Taip ir sėdėjo jie spindinčiomis akimis nuo prisiminimų apie tarnavimus, vykusius prieš septyniasdešimt metų; apie tarnavimus, per kuriuos vykdavo dalykai, apie kokius retas kuris pasvajotų. Šių tarnavimų patirtis tapo viso likusio gyvenimo etalonu. Toks faktas mane tiesiog apstulbino.

Tiesą sakant, mano širdis dega dėl Gyvojo Dievo. Aš tiesiog gyvenu kylančiu prabudimu, kuris, tikiu, bus didesnis, nei visi kiti iki šiol vykę. Tikiu, kad tai bus prabudimas, atvesiantis į Dievo Karalystę milijardus sielų. Tiesa, tą akimirką už viską labiau troškau nukeliauti į praeitį.

Iš tėvo pusės esu penktos kartos pastorius, iš motinos – ketvirtos, taigi užaugau daug girdėdamas apie didingus Dievo darbus. Mano seneliai dalyvavo Smito Vigelsvorto (Smith Wigglesworth) ir kitų žymių prabudimo generolų tarnavimuose. (Atsimenu senelį sakant, kad ne visi mėgo Smitą Vigelsvortą. Žinoma, dabar jis labai mylimas ir gerbiamas. Izraelis irgi pripažino savo pranašus po jų mirties.)

Senelis ir močiutė Morkenai Šventąja Dvasia buvo pakrikštyti atitinkamai 1903 ir 1904 metais. Jie mėgo pasakoti apie tai, ką matė ir patyrė. Praėjo jau daugiau nei dvidešimt penkeri metai, kai jie iškeliavo į dangų. Kaip norėčiau dar bent kartelį pasiklausti jų istorijų ir užduoti klausimų, kurių neuždaviau būdamas jaunas. Dabar jų atsakymai man būtų daug svarbesni nei anksčiau.

Šioje knygoje aprašomi ieškojimai manyje prabudo prieš daugelį metų. Norėjau matyti gyvą, veikiančią, ne tik užrašytą Evangeliją. Man labiausiai rūpėjo ištikimybė Dievui, bet gana greitai supratau, kad tokie ieškojimai man daug kainuos. Daugiausia nesusipratimų įvyksta tada, kai imame siekti to, ką kiti ignoroja.

Savo vertybių ir ieškojimų neapribojau vien dėl to, kad kiti jaustųsi patogiai. Tebesijaučiu tarsi užvaldytas pažado ir neturiu jokie kito pasirinkimo, kaip tik ieškoti. Visą savo likusį gyvenimą praleisiu tyrinėdamas, kas nutinka žmogaus gyvenime, kai išauga Dievo duotas troškimas matyti neįmanomus dalykus, paklūstančius ir nusilenkiančius Jėzaus vardui. Taigi į tai sudėtos visos mano viltys, kitaip tariant, aš nenuleisiu rankų. Neturiu pasilikęs jokio atsarginio plano. Štai tokios pozicijos laikydamasis ir rašau šią knygą.

ĮPRASTAS KRIKŠČIONIO GYVENIMAS

*Nėra normalu, jei krikščionis netrokšta
nejmanomų dalykų. Mūsų dvasiniame DNR įrašytas
troškimas regėti tai, kas neįmanoma,
nusilenkiant Jėzaus vardui.*

Šaltą ir lietingą šeštadienį mūsų bažnyčios autobusai išvažia-vo į vargingiausius mūsų Redingo miesto rajonus ieškoti vargšų ir nepasiturinčiųjų. Nuotaka ir jaunikis nekantriai laukė jų atvykstant – jiems buvo paruoštos vaišės. Būtent vargingieji turėjo būti ypatingi šių vestuvių svečiai.

Ralfas ir Colleen susipažino kartu tarnaudami vargšams. Juos siejo meilė Dievui ir troškimas padėti nepasiturintiems žmonėms. Nors paprastai jaunieji svečiams pateikiamą dovanų sąrašą sudaro prabangiose parduotuvėse, Ralfas ir Colleen jį sudarė prekybos centre „Target“ (populiarus žemų kainų parduotuvių tinklas JAV – vert. pastaba). O ir daiktai jų pageidaujamų dovanų sąrašė – paltai, kepurės, pirštinės ir miegmaišiai – turėjo būti padalyti šventės svečiams. Tai buvo ištis nepaprastos vestuvės.

Mums susitikus prieš vestuves, nuotaka ir jaunikis mane pa- drąsino jų šventėje gydyti žmones, jei paragins Šventoji Dvasia.

Jeigu gausiu pažinimo žodį, kad kam nors reikia išgydymo, turėsiu sustabdyti visą ceremoniją ir pasimelsti už ligonius. Kadangi esu pastorius, man buvo labai smalsu, kas čia dėsīs, kai Dievui suteikta tokia puiki galimybė daryti ypatingus stebuklus.

Vestuvės prasidėjo. Išskyrus ilgą šlovinimą, po kurio buvo sakomas evangelizacinis pamokslas ir sukalbėta malda už išgelbėjimą, vestuvių ceremonija buvo gana įprasta.

Tarp nuotakos ir jaunikio šeimos ir draugų buvo neįprasta matyti žmones, atėjusius tiesiog pavalgyti. Tai nepiktino, tiesiog buvo neįprasta. Iškart po ceremonijos jaunavedžiai nuėjo į pokylių salę, atsistojo už maisto dalijimo stalių ir ėmė dalyti maistą savo svečiams. Vaisės buvo puikios. Dievui tai turėjo patikti.

Dar prieš prasidedant vestuvėms du ar trys sunerimę žmonės buvo priėję prie manęs pasikalbėti. „Čia yra žmogus, kuriam gyventi tėra likę vos dveji su puse ar treji metai!“ Savo bažnyčioje jau buvome pasiekę tokį etapą, kai stebuklingi išgydymai tapo savaimė suprantami: mirtinos ligos ėmė atrodyti kaip galimybė įvykti stebuklams, o ne tai, kas sukelia baimę. Jau pats šis faktas yra mano svajonės išsipildymas. Šiaurės Amerikos žmonės iš Dievo tikisi antgamtinių dalykų!

STEBUKLAS TĘSIASI

Jo vardas buvo Lukas. Kaip ir dauguma kitų iš gatvės pakviestų žmonių, jis su savo žmona Dženifer į šias vestuves atėjo tikėdamasis gauti maisto. Lukas sunkiai vaikščiojo – jam buvo reikalinga lazda pasiramsčiuoti, be to, ant rankų ir kaklo jis nešiojo įtvarus.

Po vaišių su savo broliu Bobu juodu atsivedėme į bažnyčios virtuvę ir pasiteiravome apie įtvarus ant Luko rankų. Jis mums pasakė, kad kenčia nuo riešo kanalo sindromo. Paklausiau jo, ar nusiimtų įtvarus ir ar leistų mums už jį pasimelsti. Jis sutiko (kai

tik įmanoma, visada paprašau žmonių palikti tai, kuo jie pasitiki, kad liktų tik pasitikėjimas Dievu). Jis nusiėmė savo įtvarus ir mes, uždėję ant jo riešų savo rankas, ėmėme melstis, įsakydami riešų kanalams atsiverti ir išnykti skausmui, sąstingiuui. Ką tik patyręs išgydymo stebuklą, Lukas ėmė laisvai judinti rankas.

Kai paklausėme, kodėl jis ramsčiuojasi lazda ir kas nutiko jo akivaizdžiai nesveikai kojai, Lukas mums papasakojo apie siaubingą jį išstikusį nelaimingą įvykį, per kurį neteko pusės plaučio, be to, jam įstatyta dirbtinė blauzda ir klubas. Vaikščioti buvo sunku ir skausminga. Nors per operaciją gydytojai padarė viską, ką galėjo, viena jo koja buvo coliu trumpesnė už kitą.

Paprašiau Luko atsisėsti ir padrąsinau juos abu – jo žmoną ir jį – atidžiai stebėti, ką dabar darys Dievas. Sudėjau jo kojas taip, kad problema būtų akivaizdžiai matoma ir kad jie matytų bet kokį pokytį. Maldoje įsakėme kojai augti. Ir ji paaugo. Tuomet Lukas atsistojęs palingavo į abi puses, perkeldamas savo svorį nuo vienos kojos ant kitos, lyg matuodamasis naujus batus, ir tarė: „Šitaip daug geriau.“ Nelankančio bažnyčios žmogaus reakcija į tokius dalykus dažnai yra labai realistiška ir gyva. Paprašiau jo pereiti per kambarį ir jis su malonumu tai padarė – be skausmo ir nešlubuodamas. Viešpats nuostabiai pasidarbavo. Jis ataugino vieną colį kaulo ir panaikino skausmą, kurį Lukas kentė po nelaimingo įvykio.

Vėliau Luko paklausėme, kas nutiko jo kaklui. Jis paaiškino, kad serga vėžiu ir jam tėra likę gyventi keletas metų, o įtvaras kaklui reikalingas tam, kad laikytų galvą, kadangi kaklo raumenys yra visiškai nusilpę. Per tą laiką prie mūsų prisijungė daugiau žmonių – ne tik stebėtojų, bet kartu dalyvaujančių Dievui gydant. Man paprašius, Lukas nusiėmė kaklo įtvarą, o vienas bažnyčios narys, gydytojas, atsargiai prilaiškė jo galvą. Kai pradėjome melstis, išgirdau gydytoją įsakant raumenims sustiprėti ir ataugti. Jis vardijo raumenų pavadinimus lotynų kalba – tai man padarė didelį įspūdį. Kai baigėme melstis, Lukas pasukiojo galvą.

Raumenys buvo visiškai išgydyti. Tuomet jis prilietė vieną savo kaklo pusę ir sušuko: „Gumbai pradingo!“

Luko gydytojas patvirtino, kad jis visiškai išgijęs. Tačiau stebuklai nesibaigė fiziniu išgydymu. Lukas ir jo žmona Dženifer ėmė tarnauti Jėzui – savo Viešpačiui ir Gelbėtojiui. Po keleto savaičių Lukas pirmą kartą per septyniolika metų gavo darbą. Viešpats žmogų išgydo visapusiškai.

ĮPRASTA DIENA

Nors tokios vestuvės atmintyje išlieka kaip neeilinės, mūsų bažnyčioje sergančiųjų ir nepasiturinčiųjų paieškos įprastos. Ši istorija yra tikra tiesa – toks ir turėtų būti įprastas krikščionio gyvenimas, o ne tai, kuo *paprastai* gyvena tikintieji. Stebuklai nevyksta ne todėl, kad tokia Dievo valia. Problema yra mūsų protose. Taigi reikalinga transformacija – *mąstymo atnaujinimas*, kurį gali suteikti tik Šventoji Dvasia, o Ji paprastai nužengia ant desperatiškai to siekiančių žmonių.

Anksčiau minėta nuotaka ir jaunikis tėra paprasti žmonės, nors ir itin kilnūs. Tačiau jie tarnauja nepaprastam Tėvui. Vykstant ką tik minėtam stebuklingam išgydymui, ten nebuvo nė vieno ypatingo žmogaus, išskyrus Jėzų. Mes visi tiesiog užleidome vietą Viešpačiui, tikėdami, kad Jis visuomet geras. Nuotaka ir jaunikis sukūrė itin tinkamą atmosferą stebuklams vykti, tad Dievas negalėjo tiesiog praeiti pro šalį. Per vestuvių ceremoniją Viešpats nužengė į siaubingų ligų paženklintus namus ir pavertė juos savo šlovės liudijimu.

Tokios istorijos tampa kasdienio gyvenimo dalimi, o žmonių, kurie prisijungia prie ieškančių tikros *Dievo Karalystės Evangelijos*, vis daugėja. Didelė garbė mylėti Viešpatį ir Jo žmones. Nebeieškokime pasiaiškinimų dėl savo silpnumo, nes silpnumas yra nedovanotinas. Mūsų pareigos yra paprastos – užauginti kartą,

kuri viešai demonstruotų tikrą, gryną Viešpaties jėgą. Taigi ši knyga yra apie kelionę Karaliaus ir Jo Karalystės link.

„Nes Dievo Karalystė yra ne kalboje, bet jėgoje“ (1 Kor 4, 20).

„Pirmiausia ieškokite Dievo Karalystės <...>“ (Mt 6, 33).